

E4

Uanta au-dí-vimus et cognó-vimus e - a * et patres nostri

naravérunt **no** - bis, **Ry.** Et non ob-li-viscántur ó-perum De-i.

Non occultábimus a filiis **eórum**, *
ut ponat in Deo spem **suam**. **Ry.** Et non obliviscántur.

Verúmtamen mandávit núbibus **désuper**, *
et iánuas cæli **apérui**; **Ry.** Et non obliviscántur.

et pluit ilis mana ad manducándum, *
et panem cæli dedit eis: **Ry.** Et non obliviscántur.

panem angelórum manducávit **homo**, *
cibária misit eis ad abundántiam. **Ry.** Et non obliviscántur.

Et indúxit eos in fines sanctificatiónis **suæ**, *
in montem quem acquisívit dextera eius. **Ry.** Et non obliviscántur.

Žalm 78 (77), 3.4a+7ab.23.24.25.54

Co jsme slýchali a poznali, *

co nám otcové vyprávěli, **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.

Nezatajíme jejich synům, *

aby vložili svou důvěru v Boha **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.

Přesto přikázal mrakům shůry *

a brány nebes otevřel. **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.

Nechal na ně pršet manu aby jedli *

a dal jim nebeský chléb. **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.

Chléb andělů jedl člověk, *

pokrm jim poslal do sytosti. **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.

Přivedl je do končin své svatyně, *

k hoře, kterou získala jeho pravice. **Ry.** Aby na Boží skutky nezapomínali.